

домство конници. На такива хора не можеше да се разчита, па, освѣнъ това, тѣхния ефективъ не бѣше никога точно извѣстенъ, понеже се мѣнеше постоянно. Съ една дума, тѣхното съдѣйствие бѣше повече вредно, отколкото полезно.

Слѣдъ турскитѣ войски вървѣха постоянно мародери отъ мѣстните жители, които, слѣдъ като бѣха напустнали огнищата си и оставили семействата си въ безопасно място, спустнали се бѣха да грабятъ и да си отмѫщаватъ на ония, що имъ бѣха отнели имуществата. Ето защо не трѣбва да се чудимъ ни най малко, ако сѫ станали нѣкои невѣздѣржности спрямо Русси или Бѣлгари; тѣзи достойни за укоръ работи бидоха подражани и даже надминати отъ Казаситѣ и Бѣлгаритѣ, които не изпуштаха ни единъ случай да ограбятъ и избиятъ турскитѣ бѣжанци. Обвиненията, които се сипятъ върху редовнитѣ турски войски за подобни невѣздѣржности, сѫ съвсѣмъ несправедливи, защото тѣ бѣха дисциплинирани, подчиняваха се напълно на началиците си и имаха заповѣдь да се отнасятъ съ уважение къмъ хората и тѣхните имущества.

Ний можемъ да утвѣрдимъ съ положителностъ, че тѣ никога не сѫ извѣршвали дѣйствия, подобни на ония, каквито бѣха